

ΣΤΕ 1690/2020 [ΝΟΜΙΜΗ Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΙΟΛΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΣΕ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΤΗ ΝΗΣΟ ΣΚΥΡΟ]

Περίληψη

- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί ούτε υποκαθιστά την πράξη χαρακτηρισμού και κατηγοριοποίησης περιοχών βάσει των διακρίσεων του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, αλλά καθορίζει προσωρινά, κατ' επίκληση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986, όρους και περιορισμούς για επεμβάσεις και δραστηριότητες που είναι δυνατόν να έχουν βλαπτική επίδραση σε περιοχές της Σκύρου. Συνεπώς, οι ζώνες στις οποίες καθορίζονται, βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης, όροι και περιορισμοί “για την προστασία, διατήρηση και διαχείριση” της φύσης δεν απαιτείται να αντιστοιχούν προς το χαρακτηρισμό των περιοχών του άρθρου 19 του ν. 1650/1986. Ως εκ τούτου, δεν πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση, ακόμη και υπό την εκδοχή ότι οι Ζώνες στις οποίες αφορούν οι περιορισμοί δεν στοιχούν, κατά την ονομασία τους, απόλυτα προς τους χαρακτηρισμούς του άρθρου 19 ν. 1650/1986. Για τους αυτούς λόγους δεν απαιτείτο να αντιστοιχισθεί η Ζώνη Β1 προς συγκεκριμένη υποκατηγορία (ΕΖΔ, ΖΕΠ ή ΚΑΖ) του άρθρου 19 παρ. 4 του ν. 1650/1986. Επιπλέον, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του προμνησθέντος άρθρου 4 Κεφ. Α περ. 4 της ΚΥΑ 33318/3028/1998 (Β΄ 1289), εφόσον, στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη δεν εχώρησε “ανακαθορισμός” του εθνικού καταλόγου των περιοχών Natura, ούτε ένταξη νέας περιοχής στο εν λόγω δίκτυο, ως ΕΖΔ ή ΖΕΠ. Εξάλλου, το γεγονός ότι θεσπίζεται απαγόρευση εγκατάστασης αιολικών σταθμών στην ευρύτερη περιοχή Β1 - η οποία απαρτίζεται από μία μεγάλη έκταση, υπό στοιχεία GR2420006, εντεταγμένη στο δίκτυο Natura, και από μία όμορη, μικρότερη, μη εντεταγμένη στο δίκτυο αυτό - δεν καθιστά την πλησσομένη ρύθμιση αυθαίρετη. Και τούτο διότι η προσβαλλόμενη βασίζεται στο Σχέδιο Διαχείρισης Βιοποικιλότητας [βλ. έγγραφο απόψεων ΥΠΕΝ/ΔΝΕΠ/35109/2154/20.6.2018 προς το Δικαστήριο], στο οποίο επαρκώς τεκμηριώνεται ότι υπάρχει ανάγκη προστασίας τόσο του βιότοπου φωλιάσματος του μαυροπετρίτη (Ζώνη Α, υψηλής προστασίας), όσο και του βιότοπου για το σκυριανό αλογάκι και, ιδίως, του βιότοπου τροφοληψίας του μαυροπετρίτη (περιοχή Β1, η οποία εφάπτεται της Ζώνης Α). Ειδικότερα, στο Σχέδιο Βιοποικιλότητας γίνεται δεκτό ότι ο μαυροπετρίτης αναπτύσσει, σε μεγάλη εμβέλεια, θηρευτική δραστηριότητα, ότι η επίμαχη περιοχή τροφοληψίας, λόγω των ανοδικών θερμικών ρευμάτων και της τοπογραφίας του όρους, εκτείνεται σε ακτίνα πολλών χιλιομέτρων πάνω από το βιότοπο του Κόχυλα και γύρω από τη ΖΕΠ (άρα, είναι κατά τι ευρύτερη αυτής) και ότι εκεί δημιουργούνται μοναδικές συνθήκες περιβάλλοντος, πρωτίστως για την ανατροφή των νεοσσών του μαυροπετρίτη, όπως αναλυτικώς περιγράφηκε στην προηγούμενη σκέψη. Ακριβώς λόγω του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού ατόμων του μαυροπετρίτη στη Σκύρο και της παγκόσμιας σημασίας της

τοπικής αποικίας του, νομίμως και εντός των ορίων της εξουσιοδότησης του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986 ελήφθησαν μέτρα προστασίας του είδους στην περιοχή τροφοληψίας του, όπως η απαγόρευση εγκατάστασης και λειτουργίας αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία θεσπίσθηκε προκειμένου να αποτραπούν, μέχρι την έκδοση του π.δ. προστασίας, η διατάραξη της “οικολογικής ακεραιότητας” του τόπου “σε ό,τι αφορά στην υποστήριξη του είδους” και η “δυσνητική απειλή” για τη βιοποικιλότητα της Σκύρου και την οικολογική ακεραιότητα της περιοχής του όρους Κόχυλα.

Πρόεδρος: *Μ. Γκορτζολίδου*

Εισηγητής: *Μ. Σωτηροπούλου*

ΒΑΣΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το παράβολο (βλ. έντυπο ηλεκτρονικού παραβόλου 198246960958 0521 0078/2018), ζητείται η ακύρωση της απόφασης 51979/21.12.2017 του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Δ΄ 2/2018), η οποία φέρει τον τίτλο «Καθορισμός όρων και περιορισμών για την προστασία, διατήρηση και διαχείριση της φύσης και του τοπίου σε χερσαία και υδάτινα τμήματα της νήσου Σκύρου και των γύρω νησίδων του Δήμου Σκύρου και της Νήσου Πρασούδας του Δήμου Κύμης - Αλιβερίου της Περιφερειακής Ενότητας Ευβοίας».

2. Επειδή, παραδεκτώς παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης ο Δήμος Σκύρου, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατόπιν ενεργειών του για την προστασία περιοχών της νήσου αυτής.

3. Επειδή, η πρώτη και δεύτερη των αιτουσών αποτελούν εταιρείες με σκοπό την εγκατάσταση και λειτουργία αιολικών πάρκων στη νότια Σκύρο, η δε τρίτη αιτούσα αποτελεί τη μητρική εταιρεία των δύο πρώτων και το φορέα του συνολικού επιχειρηματικού σχεδίου. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, οι εταιρείες αυτές επρόκειτο να κατασκευάσουν στο νότιο άκρο της Σκύρου δέκα αιολικά πάρκα (Α/Π), αποτελούμενα από 111 ανεμογεννήτριες, συνολικής ισχύος 333 MW. Ειδικότερα, δύο Α/Π επρόκειτο να κατασκευασθούν εκτός ορίων περιοχής Natura 2000 και έλαβαν άδειες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από το Υπουργείο Ανάπτυξης, ήδη από το έτος 2006. Αντιθέτως, για τα υπόλοιπα οκτώ Α/Π, που επρόκειτο να χωροθετηθούν εντός των ορίων της περιοχής Natura 2000 «Σκύρος: Όρος Κόχυλας», με κωδικό GR2420006, η τρίτη αιτούσα εκπόνησε Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Με την απόφαση 136311/17.6.2009 του Γενικού Διευθυντή Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας [Υ.Π.ΕΝ.] παρεσχέθη,

κατόπιν προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης, θετική γνωμοδότηση της Υπηρεσίας για την κατασκευή και λειτουργία του έργου, ορίστηκε δε ότι η γνωμοδότηση αυτή ίσχυε για χρονικό διάστημα 3 ετών, εντός του οποίου έπρεπε να υποβληθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Κατόπιν συγχώνευσης δύο από τα Α/Π σε ένα, χορηγήθηκαν από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας οι από 10.5.2010 άδειες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας για επτά αιολικά πάρκα. Στις 4.7.2011 η τρίτη αιτούσα υπέβαλε προς έγκριση φάκελο Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (Μ.Π.Ε.) για την έκδοση Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων (Α.Ε.Π.Ο.) για τα προαναφερθέντα, συνολικώς εννέα, αιολικά πάρκα και, όπως αναφέρεται στο δικόγραφο της κρινόμενης αίτησης, συνετάγη σχέδιο Α.Ε.Π.Ο., παρά ταύτα, όμως, σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 25.10.2013 στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας μεταξύ εκπροσώπων των αιτουσών εταιρειών, του Δήμου Σκύρου και τοπικών φορέων, ο Υπουργός ανακοίνωσε ότι δεν επρόκειτο να εκδοθεί η ως άνω Α.Ε.Π.Ο. και διεκόπη η διαδικασία αδειοδότησης. Ήδη από το Σεπτέμβριο του ιδίου έτους [2013] είχε ολοκληρωθεί το “Σχέδιο Βιοποικιλότητας της Σκύρου”, το οποίο εκπονήθηκε, κατόπιν διαβούλευσης, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος “LIFE + Φύση και Βιοποικιλότητα” [έργο “LIFE09 NAT/GR/000323], με πρωτοβουλία του παρεμβαίνοντος Δήμου Σκύρου, σε συνεργασία με την Ελληνική Орνιθολογική Εταιρεία, την Ελληνική Εταιρεία Περιβάλλοντος και Πολιτισμού και το Ελληνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης, και είχε ως στόχο την εφαρμογή ολοκληρωμένων μεθόδων σχεδιασμού και μέτρων διαχείρισης, προκειμένου να αποκατασταθεί η βιοποικιλότητα της Σκύρου. Οι μελέτες που είχαν εκπονηθεί κατά τη διάρκεια του προγράμματος αυτού, καθώς και το σχετικό Σχέδιο Βιοποικιλότητας εγκρίθηκαν με την απόφαση 192/3.11.2015 του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Σκύρου και υποβλήθηκαν, με το έγγραφο 6506/9.11.2015 του Δήμου Σκύρου, προς το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Ακολούθως, η Διεύθυνση Προστασίας Βιοποικιλότητας, Εδάφους και Διαχείρισης Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με το έγγραφό της 60089/1915/9.12.2016, εισηγήθηκε την έκδοση υπουργικής απόφασης ισχύος δύο ετών, με δυνατότητα παράτασης για ένα ακόμα έτος, σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3937/2011 (κατωτέρω, σκ. 5), με σκοπό να διασφαλισθεί η προστασία της περιοχής μελέτης μέχρι την έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο θα καθορίζονταν οι δραστηριότητες και οι χρήσεις γης ανά ζώνη και θα προσδιορίζονταν οι διαχειριστικοί στόχοι για κάθε προστατευόμενη περιοχή. Κατ’ επίκληση των ανωτέρω, ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία καθορίστηκαν μέτρα προστασίας της φύσης σε χερσαία και υδάτινα τμήματα της Σκύρου, των γύρω νησίδων και της Νήσου Πρασούδας, που αποτελούν περιοχές οι οποίες διακρίνονται για τη μεγάλη βιολογική, οικολογική, αισθητική, επιστημονική και γεωμορφολογική τους αξία. Ειδικότερα, στις ως άνω περιοχές καθορίστηκαν ζώνες προστασίας Α και Β και ετέθησαν οι εξής περιορισμοί: 1/ στη ζώνη Α, η οποία αποτελεί τη ζώνη υψηλής προστασίας, απαγορεύθηκε η εγκατάσταση

και λειτουργία αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, η διάνοιξη οδικού δικτύου, η λατομική - εξορυκτική δραστηριότητα και η κατασκευή εναέριων γραμμών μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και 2/ στη ζώνη Β, η οποία αποτελεί ζώνη προστασίας οικοτόπων και ειδών, απαγορεύθηκε η εγκατάσταση και λειτουργία αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Επίσης, ορίσθηκε ότι, σε όλη την έκταση των ζωνών της περιοχής προστασίας, ισχύουν οι διατάξεις του ν. 3937/2011, όπως ορίζονται στο άρθρο 9 αυτού, για τη διαχείριση των περιοχών του Δικτύου Natura 2000, ότι επιτρέπεται η επέκταση των υφιστάμενων οικισμών κατά τις κείμενες διατάξεις, ότι, στις περιοχές όπου υφίστανται λιβάδια ποσειδωνίας, απαγορεύεται η αλιεία με συρόμενα εργαλεία (γρι - γρι, ανεμότρατες και πεζότρατες) και ότι, σε όλες τις ακατοίκητες νησίδες που περιλαμβάνονται στις ζώνες προστασίας, απαγορεύεται η βόσκηση. Κατά τους ισχυρισμούς των αιτουσών που δεν αμφισβητούνται από τη Διοίκηση, τα 9 αιολικά πάρκα επρόκειτο να εγκατασταθούν στην περιοχή που χαρακτηρίζεται, βάσει του Σχεδίου Διαχείρισης και της νυν προσβαλλόμενης, Ζώνη Β1 [“Βιότοπος σκυριανού αλόγου - τροφοληψίας Μαυροπετρίτη”].

4. Επειδή, όπως προκύπτει από το προπαρατεθέν ιστορικό της υπόθεσης, οι αιτούσες δραστηριοποιούνται στον επιχειρηματικό τομέα της ίδρυσης και λειτουργίας αιολικών σταθμών και μάλιστα στη Σκύρο και η προσβαλλόμενη πράξη απαγορεύει προσωρινώς, για δύο έτη, την εγκατάσταση τέτοιας δραστηριότητας στις ζώνες προστασίας Α και Β της νήσου. Υπό τα δεδομένα αυτά, οι αιτούσες διαθέτουν έννομο συμφέρον να ασκήσουν την κρινόμενη αίτηση κατά της προσβαλλόμενης κανονιστικής ρύθμισης. Είναι δε άνευ σημασίας το γεγονός ότι, σε προηγούμενο χρόνο, ο Υπουργός Περιβάλλοντος αρνήθηκε να εκδώσει υπέρ των αιτουσών απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (Α.Ε.Π.Ο.) για εννέα υπό σχεδιασμό αιολικά πάρκα στη Σκύρο και ότι αυτές δεν άσκησαν αίτηση ακυρώσεως κατά της σχετικής σιωπηρής απόρριψης του αιτήματος έκδοσης Α.Ε.Π.Ο. Και τούτο διότι, ασχέτως του αν, όπως βεβαιώνεται στο έγγραφο ΥΠΕΝ/ΔΙΠΑ/107129/6644/26.11.2019 της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του Υ.Π.ΕΝ., η συγκεκριμένη διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων “δεν έχει ολοκληρωθεί και εκκρεμεί”, πάντως, η προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείει, κατά τη διάρκεια ισχύος της, κάθε πιθανότητα λυσιτελούς υποβολής μεταγενέστερου αιτήματος εγκατάστασης τέτοιας δραστηριότητας στις ζώνες προστασίας Α και Β της Σκύρου, έστω και με διαφορετικά χαρακτηριστικά (π.χ. σε διαφορετική θέση, με άλλη διάταξη, αριθμό ανεμογεννητριών κ.λπ.), και η βλάβη αυτή αρκεί για τη στοιχειοθέτηση εννόμου συμφέροντος. Για τον αυτό λόγο δεν ασκεί επιρροή αν, όπως προκύπτει από την απόφαση 971/2017 της Ρ.Α.Ε., έχουν παύσει να ισχύουν οι άδειες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας για δύο εκ των εννέα υπό σχεδιασμό αιολικών πάρκων, τούτο δε ασχέτως του ότι, σε κάθε περίπτωση, ο ισχυρισμός αυτός αφορά τα δύο από τα εννέα πάρκα. Πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθούν οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί που προβάλλουν το Δημόσιο και ο παρεμβαίνων Δήμος Σκύρου περί ελλείψεως εννόμου συμφέροντος των

αιτουσών. Κατόπιν τούτου, η κρινόμενη αίτηση ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξετασθεί κατ' ουσίαν.

5. Επειδή, με την απόφαση 49828/12.11.2008 της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (Β΄ 2464) εγκρίθηκαν το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΕΠΧΣ/ΑΠΕ) και η σχετικώς εκπονηθείσα στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Με το άρθρο 6 παρ. 3 της ανωτέρω απόφασης ορίσθηκε ότι “Επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων εντός των Ζωνών Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π.) της ορνιθοπανίδας της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ ύστερα από τη σύνταξη ειδικής ορνιθολογικής μελέτης και σύμφωνα με τις ειδικότερες προϋποθέσεις και περιορισμούς που θα καθορίζονται στην οικεία πράξη έγκρισης περιβαλλοντικών όρων”. Με την απόφαση 1422/2013 του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, η ρύθμιση αυτή κρίθηκε σύμφωνη προς τις οδηγίες 79/409/ΕΟΚ και 92/43/ΕΟΚ, κατά το μέρος που προβλέπει ότι, για τη χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων εντός των Ζ.Ε.Π. της ορνιθοπανίδας, επιβάλλεται η σύνταξη ειδικής ορνιθολογικής μελέτης, πέραν της προβλεπόμενης από τη νομοθεσία περί εγκρίσεως περιβαλλοντικών όρων μελέτης, κατά τη διαδικασία της οποίας μπορεί να επιβληθούν και πρόσθετοι περιορισμοί ή να κριθεί μη επιτρεπτή η χωροθέτηση, ενόψει της φύσεως των εγκαταστάσεων και των χαρακτηριστικών της περιοχής. Στη συνέχεια, με το ν. 3851/2010 (Α΄ 85) τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του ν. 1650/1986 (Α΄ 160) που αφορούσαν την έγκριση περιβαλλοντικών όρων· ειδικότερα, με την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3851/2010 προστέθηκε νέα παράγραφος 1 στο άρθρο 8 του ν. 1650/1986 και ορίσθηκε ότι “Με τη θέσπιση των κατάλληλων μέτρων προωθούνται, κατά προτεραιότητα, οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ως μέσο για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, την προστασία της ατμόσφαιρας, το βιώσιμο ενεργειακό εφοδιασμό της χώρας, την επίτευξη της αειφόρου ανάπτυξης και τη βιώσιμη αξιοποίηση των πηγών του εθνικού πλούτου”, ενώ, με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου 8, προστέθηκε παράγραφος 6 στο άρθρο 19 του ν. 1650/1986 και ορίσθηκε ότι “Κατ’ εξαίρεση, στις περιοχές (α) των παραγράφων 3, 4 και 5 του παρόντος άρθρου, εξαιρουμένων πιθανών τμημάτων των περιοχών αυτών που αποτελούν περιοχές της παραγράφου 1, υγροτόπων Διεθνούς Σημασίας (υγρότοποι RAMSAR) και οικοτόπων προτεραιότητας περιοχών της Επικράτειας που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο ΦΥΣΗ 2000, σύμφωνα με την απόφαση 2006/13/ΕΚ της Επιτροπής, καθώς και (β) στις γειτονικές εκτάσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου, επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ως μέσο για την προστασία του κλίματος, εφόσον με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θα καθορίζονται στα πλαίσια της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του σταθμού, διασφαλίζεται η διατήρηση του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής”. Περαιτέρω, μετά την αντικατάσταση των άρθρων 18, 19 και 21 ν. 1650/1986 (Α΄ 160) με τα άρθρα 4, 5 και 6 του ν. 3937/2011 (Α΄ 60), ορίζονται τα εξής : Ι/ - άρθρο 18 “1. ... 2. Χερσαίες, υγροτοπικές, θαλάσσιες ή μεικτού χαρακτήρα περιοχές, μεμονωμένα

στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενα προστασίας και διατήρησης λόγω της οικολογικής, βιολογικής, γεωλογικής, γεωμορφολογικής, εν γένει επιστημονικής ή αισθητικής σημασίας τους. 3. Οι περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα της παραγράφου 2 μπορούν να χαρακτηρίζονται, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 19, ως: - Περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης - Περιοχές προστασίας της φύσης - Φυσικά πάρκα και ειδικότερα ως: εθνικά ή περιφερειακά πάρκα - Περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών και ειδικότερα ως: ειδικές ζώνες διατήρησης (Ε.Ζ.Δ.), ζώνες ειδικής προστασίας (Ζ.Ε.Π.) ή καταφύγια άγριας ζωής ή συνδυασμός αυτών. - Προστατευόμενα τοπία και στοιχεία τοπίου ή προστατευόμενοι φυσικοί σχηματισμοί. 4. Αν για την προστασία και διατήρηση των περιοχών των στοιχείων ή των συνόλων της παραγράφου 3 επιβάλλεται παράλληλα η εφαρμογή ορισμένων μέτρων σε γειτονικές εκτάσεις, οι παραπάνω περιοχές, τα στοιχεία ή τα σύνολα αποτελούν κεντρικό τμήμα μιας ευρύτερης περιοχής, στην οποία τα αναγκαία μέτρα προστασίας κλιμακώνονται κατά ζώνες. 5. α) Για τα αντικείμενα προστασίας και διατήρησης της παραγράφου 3 και τις ζώνες που τα περιβάλλουν καταρτίζονται σχέδια διαχείρισης ... β) Τα σχέδια διαχείρισης εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τις κατηγορίες 1, 2, 3, 4.1 και 4.2 και με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης για τις κατηγορίες 4.3 και 5 του άρθρου 19. Για τις περιοχές των κατηγοριών 4.1 και 4.2 του άρθρου 19, οι πράξεις έγκρισης των σχεδίων διαχείρισης λαμβάνουν υπόψη τους εθνικούς στόχους διατήρησης που καθορίζονται με την απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως αυτή προσδιορίζεται στο εδάφιο γ' της παραγράφου 4.1 του άρθρου 19. ... γ) Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης εφαρμόζονται αναλόγως και για την κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης για τα προστατευόμενα είδη της χλωρίδας και πανίδας, καθώς και για τους τόπους οικοτόπων του παραρτήματος Ι της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (L 206). δ) Οι προδιαγραφές και το περιεχόμενο των σχεδίων διαχείρισης καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, η οποία εκδίδεται το αργότερο μέσα σε ένα έτος από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.... ε) Τα σχέδια διαχείρισης ισχύουν για χρονικό διάστημα πέντε ετών", - ΙΙ. άρθρο 19 "Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου: 1. Ως περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης (Strict nature reserves) χαρακτηρίζονται εκτάσεις με εξαιρετικά ευαίσθητα οικοσυστήματα, ενδιαιτήματα σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας ή άγριας πανίδας ή εκτάσεις που έχουν σημαίνουσα θέση στον κύκλο ζωής σπάνιων ή απειλούμενων με εξαφάνιση ειδών της άγριας πανίδας. ... Στις περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης απαγορεύεται κάθε δραστηριότητα. ... 2. Ως περιοχές προστασίας της φύσης (Nature reserves) χαρακτηρίζονται εκτάσεις μεγάλης οικολογικής ή βιολογικής αξίας. Στις περιοχές αυτές προστατεύεται το φυσικό περιβάλλον από κάθε δραστηριότητα ή επέμβαση που μπορεί να μεταβάλει ή να αλλοιώσει τη φυσική κατάσταση, σύνθεση ή εξέλιξη του. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπονται ... η εκτέλεση εργασιών που κρίνονται αναγκαίες για τη μη αλλοίωση εκείνων των χαρακτηριστικών που διασφαλίζουν τη διατήρηση των

προστατευτέων αντικειμένων, επιστημονικών ερευνών και η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τους σκοπούς προστασίας. ... 3. α) Ως φυσικά πάρκα (Natural parks) χαρακτηρίζονται χερσαίες, υδάτινες ή μεικτού χαρακτήρα περιοχές, εφόσον παρουσιάζουν ιδιαίτερη αξία και ενδιαφέρον λόγω της ποιότητας και ποικιλίας των φυσικών και πολιτιστικών τους χαρακτηριστικών, ιδίως βιολογικών, οικολογικών, γεωλογικών, γεωμορφολογικών και αισθητικών και παράλληλα προσφέρουν σημαντικές δυνατότητες για ανάπτυξη δραστηριοτήτων που εναρμονίζονται με την προστασία της φύσης και του τοπίου. Τα φυσικά πάρκα διακρίνονται σε εθνικά και περιφερειακά και είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν προστατευόμενες περιοχές των παραγράφων 1, 2, 4 και 5. β) Ο χαρακτηρισμός περιοχών ως φυσικών πάρκων αποσκοπεί στη διαφύλαξη της φυσικής κληρονομιάς και της βιοποικιλότητας, καθώς και στη διατήρηση της οικολογικής ποιότητας ευρύτερων περιοχών της χώρας, με παράλληλη παροχή στο κοινό δυνατοτήτων περιβαλλοντικής εκπαίδευσης και φυσιολατρικών δραστηριοτήτων. γ) ... δ) ... ε) Με την επιφύλαξη της περίπτωσης στ' και της παραγράφου 8, στα φυσικά πάρκα επιτρέπεται η άσκηση ήπιων ασχολιών και δραστηριοτήτων, οι οποίες προσαρμόζονται στο φυσικό περιβάλλον και την τοπική αρχιτεκτονική, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές προβλέπονται στην πράξη χαρακτηρισμού και το σχέδιο διαχείρισης. στ) ... ζ) Για τη σαφή και κατανοητή από όλους τους χρήστες των περιοχών αυτών προστασία και διαχείριση μπορεί να προβλέπεται η οριοθέτηση ζωνών προστασίας μέσα στα φυσικά πάρκα και ο καθορισμός ικανής έκτασης απόλυτης προστασίας ή προστασίας της φύσης (πυρήνας). Ο καθορισμός ζωνών προστασίας και ανάπτυξης, περιφερειακών του πυρήνα, που οριοθετούνται σαφώς, ο οποίος τεκμηριωμένα δεν αντιβαίνει στους στόχους προστασίας των περιοχών αυτών, με κλιμάκωση του βαθμού προστασίας, γίνεται πάντα με γνώμονα την ολοκληρωμένη προστασία των προστατευτέων οικολογικών ή άλλων φυσικών αξιών. η) ... 3.1 ... 4. α) Ως περιοχές προστασίας οικοτόπων και ειδών (Habitat / species management areas) χαρακτηρίζονται εκτάσεις χερσαίες, υγροτοπικές ή θαλάσσιες που υπόκεινται σε διαχείριση για τη διασφάλιση ικανοποιητικής κατάστασης διατήρησης των προστατευτέων οικοτόπων και ειδών. β) Διακρίνονται σε Ε. Ζ. Δ., Ζ. Ε. Π. και Καταφύγια Αγρίας Ζωής (Κ.Α.Ζ.). 4.1 Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (Special Areas of Conservation) α) Οι περιοχές που περιέχονται στον κατάλογο των τόπων κοινοτικής σημασίας, ο οποίος περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1 της απόφασης 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής (L 259), χαρακτηρίζονται με τον παρόντα νόμο ως Ε.Ζ.Δ. και επισυνάπτονται ως παράρτημα στον παρόντα νόμο (παράρτημα). ... β) Περιοχές της κατηγορίας αυτής μπορούν επιπλέον να ενταχθούν σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία προστασίας του παρόντος άρθρου σύμφωνα, με τη διαδικασία που προβλέπεται. Στην περίπτωση αυτή, διασφαλίζεται ότι η οριοθέτηση, η πιθανή ζώνωση και οι θεσμοθετούμενες ρυθμίσεις, απαγορεύσεις, όροι και περιορισμοί συνάδουν με το στόχο προστασίας τους. 4.2 Ζώνες Ειδικής Προστασίας (Special Protection Areas) α) Με το[ν] παρόντα νόμο, οι περιοχές της Ελληνικής Επικράτειας που έχουν ταξινομηθεί ως Ζ.Ε.Π. βάσει του άρθρου 4 της Οδηγίας 2009/147/ΕΚ (L. 20) και περιλαμβάνονται

στα παραρτήματα Β΄ και Γ΄ του άρθρου 14 της κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Η.Π. 37338/1807/Ε. 103/1.9.2010 (ΦΕΚ 1495 Β΄), αποτελούν μέρος του δικτύου προστατευόμενων περιοχών Natura 2000. ... β) Οι Ζ.Ε.Π. μπορούν επιπλέον να ενταχθούν σε οποιαδήποτε άλλη κατηγορία προστασίας σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το παρόν άρθρο διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, διασφαλίζεται ότι η οριοθέτηση, η ζώνωση και οι θεσμοθετούμενες ρυθμίσεις, απαγορεύσεις, όροι και περιορισμοί των προστατευόμενων περιοχών συνάδουν με το στόχο προστασίας τους. γ) Εφόσον δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της περίπτωσης β΄, είναι δυνατός ο καθορισμός ειδικότερων όρων και περιορισμών δόμησης, χρήσεων γης, καθώς και κάθε άλλου ζητήματος που αφορά στην προστασία και οικολογική διαχείριση των ΖΕΠ με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σε εφαρμογή ειδικής έκθεσης. δ) ... 4.3 ... 8. Στις περιοχές: (α) των παραγράφων 3, 4, 5 και 6, με την εξαίρεση τμημάτων τους που αποτελούν περιοχές των παραγράφων 1 και 2, υγροτόπων διεθνούς σημασίας (υγρότοποι RAMSAR) και οικοτόπων προτεραιότητας περιοχών της Επικράτειας που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura 2000, σύμφωνα με την απόφαση 2006/613/ΕΚ της Επιτροπής, καθώς και (β) στις γειτονικές εκτάσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 18, επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ως μέσο για την προστασία του κλίματος, εφόσον με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στα πλαίσια της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων του σταθμού, διασφαλίζεται η διατήρηση του προστατευτέου αντικειμένου της περιοχής” (βλ. και άρθρο δέκατο τρίτο του μεταγενέστερου ν. 4296/2014 (Α΄ 214), με το οποίο η παρ. 3 του προπαρατεθέντος άρθρου 6 του ΕΠΧΣ/ΑΠΕ αντικαταστάθηκε ως εξής: “Επιτρέπεται η χωροθέτηση αιολικών εγκαταστάσεων εντός των Ζωνών Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π.) της ορνιθοπανίδας και των Σημαντικών Περιοχών για τα Πουλιά (Σ.Π.Π.) της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ ύστερα από την απαιτούμενη κατά το άρθρο 10 του ν. 4014/2011 Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση (ΕΟΑ) και βάσει των σχετικών διατάξεων της υπουργικής απόφασης οικ. 170225/2014 (Β΄ 135) ... για τα έργα των κατηγοριών Α΄ ... του ν. 4014/2011, αντίστοιχα. Οι ειδικότερες προϋποθέσεις και περιορισμοί για την υλοποίηση των ανωτέρω αιολικών εγκαταστάσεων καθορίζονται στην οικεία απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για τα έργα κατηγορίας Α΄ του ν. 4014/2011 ...”), - III. άρθρο 21 του ν. 1650, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3937/2011, “1. α) Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ύστερα από γνώμη της «Επιτροπής Φύση 2000» και του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, σε εφαρμογή ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης (Ε.Π.Μ.), γίνεται ο χαρακτηρισμός των προστατευόμενων περιοχών 1, 2 και 3.1 του άρθρου 19. καθώς και η οριοθέτηση και ο καθορισμός χρήσεων γης και δραστηριοτήτων μέσα σε αυτές. Η ανάθεση της σύνταξης Ε.Π.Μ. και η τελική έγκρισή της πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. β) Για το χαρακτηρισμό

μιας περιοχής ως περιφερειακού πάρκου, την οριοθέτηση και τον καθορισμό όρων δόμησης, χρήσεων γης και δραστηριοτήτων μέσα σε αυτήν εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής προεδρικό διάταγμα, ύστερα από γνώμη της «Επιτροπής Φύση 2000» και του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, με βάση ειδική έκθεση που τεκμηριώνει την οικολογική σημασία και τις προστατευτέες αξίες της. ... γ) ... 2. ... 6. Η διαδικασία σύνταξης και έγκρισης, όπως και οι προδιαγραφές των ειδικών περιβαλλοντικών μελετών και των ειδικών εκθέσεων ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. 7. ...". Τέλος, στην παρ. 9 του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 (όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του άρθρου αυτού με το άρθρο 6 του ν. 3937/2011), δυνάμει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ορίζονται τα ακόλουθα: "9. Για περιοχές, στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, για τα οποία αρχίζει η διαδικασία χαρακτηρισμού με προεδρικό διάταγμα και έως ότου εκδοθεί η πράξη χαρακτηρισμού, ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με απόφαση του, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να καθορίζει όρους και περιορισμούς για επεμβάσεις και δραστηριότητες που είναι δυνατόν να έχουν βλαπτική επίδραση στις παραπάνω περιοχές, στοιχεία ή σύνολα. Η ισχύς της υπουργικής αυτής απόφασης δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται, με όμοια υπουργική απόφαση, για ένα ακόμη έτος".

6. Επειδή, οι προαναφερθείσες διατάξεις δεν αποκλείουν την εγκατάσταση αιολικών πάρκων εντός [ή πλησίον] περιοχών του δικτύου Natura 2000, Ε.Ζ.Δ. και Ζ.Ε.Π., με την εξαίρεση τμημάτων τους που αποτελούν περιοχές απόλυτης προστασίας της φύσης ή προστασίας της φύσης, υγροτόπους της Συνθήκης RAMSAR ή "οικοτόπους προτεραιότητας", βάσει του ορισμού του άρθρου 1 περ. δ' της οδηγίας 92/43 [βλ. άρθρο 19 παρ. 8 του ν. 1650/1986], οι οποίοι έχουν ενταχθεί στο δίκτυο Natura με την απόφαση 2006/613/EK της Επιτροπής. Εκ του λόγου, όμως, ότι ο νόμος δεν απαγορεύει εκ προοιμίου την εγκατάσταση αιολικών πάρκων εντός ή πλησίον περιοχών του δικτύου Natura 2000, δεν κωλύεται η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση, χρώμενη των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 21 παρ. 1, 2, 3 ή και 9 του ν. 1650/1986, να εκδώσει πράξεις προστασίας περιοχής εντεταγμένης στο εν λόγω δίκτυο ή κειμένης πλησίον αυτής και να θεσπίσει απαγόρευση εγκατάστασης αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας σε τέτοιες προστατευόμενες περιοχές, αν, κατόπιν εκτίμησης των κινδύνων που η συγκεκριμένη δραστηριότητα συνεπάγεται για το περιβάλλον, κρίνει αιτιολογημένως ότι επιβάλλεται η ρύθμιση αυτή, προς αποτροπή της βλάβης ή της υποβάθμισης του περιβάλλοντος και των κατ' ιδίαν προστατευτέων αντικειμένων. Η απαγόρευση αυτή, κατά το νόμο, μπορεί να εισαχθεί είτε κατά τρόπο οριστικό, με το π.δ. χαρακτηρισμού και προστασίας της περιοχής, κατά τις διακρίσεις του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, είτε προσωρινώς, κατά την παρ. 9 του άρθρου 21 του αυτού νόμου, ήτοι με υπουργική απόφαση διετούς ισχύος, θεσπίζοντας για το διάστημα αυτό, ήτοι μέχρι την έκδοση του π.δ. οριστικής

προστασίας, όρους και περιορισμούς για δραστηριότητες που κρίνεται ότι μπορεί να έχουν βλαπτική επίδραση στο περιβάλλον. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίον προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα, διότι, σε αντίθεση προς το νόμο, απαγορεύει την - κατ' αρχήν επιτρεπόμενη - εγκατάσταση αιολικών σταθμών εντός ή πλησίον της περιοχής Natura «Σκύρος: Όρος Κόχυλας» - GR2420006, που έχει χαρακτηρισθεί, με το ν. 3937/2011, ως Ειδική Ζώνη Διατήρησης (Ε.Ζ.Δ.) και Ζώνη Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π.).

7. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 6 του ν. 3937/2011, “α) ... β) Στις περιπτώσεις σταθμών από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας για τους οποίους έχει χορηγηθεί θετική γνωμοδότηση επί της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης (Π.Π.Ε.Α.) ή απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (Ε.Π.Ο.) ή βεβαίωση απαλλαγής από Ε.Π.Ο., πριν από την έκδοση των διαταγμάτων ή αποφάσεων χαρακτηρισμού των περιοχών εγκατάστασης που προβλέπονται στο άρθρο 21 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 6 ή πριν την έγκριση των σχεδίων διαχείρισης που προβλέπονται στην παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 4, τα σχετικά αιτήματα για την χορήγηση των απαιτούμενων αδειών και εγκρίσεων, περιλαμβανομένων της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, της άδειας εγκατάστασης και της άδειας λειτουργίας, εξετάζονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες κατ' εφαρμογή των προϊσχυουσών διατάξεων. γ) Τα εδάφια α' και β' δεν εφαρμόζονται στις περιοχές απόλυτης προστασίας της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, όπως τροποποιείται με το άρθρο 5 του παρόντος, που καθορίζονται με νέες κανονιστικές ρυθμίσεις”. Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στις προαναφερθείσες διατάξεις, διότι δεν επαναλαμβάνει την κρίσιμη αυτή μεταβατική διάταξη του νόμου, στην οποία, κατά την άποψη των αιτουσών, υπάγεται και η περίπτωση των δικών τους αιολικών πάρκων στη νότια Σκύρο, τα οποία είχαν λάβει θετική γνωμοδότηση κατά τη διαδικασία της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης και έπρεπε να αδειοδοτηθούν βάσει του προϊσχύοντος καθεστώτος.

8. Επειδή, ο προεκτεθείς λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Ειδικότερα, η προπεριγραφείσα μεταβατική διάταξη του άρθρου 21 παρ. 6 του ν. 3937/2011 ρυθμίζει το νομικό καθεστώς υπό το οποίο εξετάζονται αιτήματα για τη χορήγηση των απαιτούμενων αδειών και εγκρίσεων για τη λειτουργία σταθμών από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, σε περίπτωση δημοσίευσης π.δ. του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 ή Σχεδίων Διαχείρισης, που εισάγουν δυσμενέστερο για την αδειοδότηση καθεστώς, μετά την έκδοση πράξεων σχετικών με την περιβαλλοντική αδειοδότηση (όπως Π.Π.Ε.Α. ή Α.Ε.Π.Ο.). Η ρύθμιση αυτή ισχύει και δεν θίγεται από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία έχει ως αντικείμενο τον καθορισμό όρων και περιορισμών για την προστασία της φύσης σε χερσαία και υδάτινα τμήματα της Σκύρου. Ούτε, άλλωστε, αποτελεί πλημμέλεια της προσβαλλόμενης, όπως αβασίμως

υπολαμβάνουν οι αιτούσες, η μη επανάληψή της διάταξης αυτής του ν. 3937/2011 στο σώμα της. Τα ανωτέρω ισχύουν ασχέτως του ζητήματος αν η περίπτωση των αιολικών σταθμών των αιτουσών, υπό την προεκτεθείσα πλοκή της, υπάγεται στη μεταβατική αυτή διάταξη, ζήτημα το οποίο, ωστόσο, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης

9. Επειδή, περαιτέρω, προβάλλεται ότι το άρθρο 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986, κατ' εξουσιοδότηση του οποίου εξεδόθη η προσβαλλόμενη απόφαση, προϋποθέτει ότι ο καθορισμός όρων και περιορισμών για βλαπτικές επεμβάσεις και δραστηριότητες, με υπουργική απόφαση, εφαρμόζεται σε "περιοχές, στοιχεία ή σύνολα της φύσης και του τοπίου, για τα οποία αρχίζει η διαδικασία χαρακτηρισμού με προεδρικό διάταγμα ...". Επικαλούνται, συναφώς, οι αιτούσες το άρθρο 21 παρ. 1 του ν. 1650/1986 (βλ. ανωτέρω, σκ. 5), κατά το οποίο ο χαρακτηρισμός των προστατευόμενων περιοχών λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης (ΕΠΜ), που ανατίθεται και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, και προβάλλουν ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει αρχίσει η διαδικασία χαρακτηρισμού της περιοχής προτού, τουλάχιστον, ο Υπουργός αναθέσει τη σύνταξη ΕΠΜ σε κάποιο μελετητή ή φορέα. Κατά συνέπεια, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι, εφόσον το Σχέδιο Διαχείρισης Βιοποικιλότητας Σκύρου, επί του οποίου στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη ΥΑ, εκπονήθηκε με πρωτοβουλία του Δήμου Σκύρου, σε συνεργασία με άλλους φορείς, χωρίς να μεσολαβήσει πράξη ανάθεσης της μελέτης από τον Υπουργό, αυτό δεν επέχει θέση ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης ή ειδικής έκθεσης του ν. 3937/2011 και η προσβαλλόμενη είναι, για το λόγο αυτό, μη νόμιμη.

10. Επειδή, στην κρινόμενη υπόθεση, μετά την περιέλευση του "Σχεδίου Διαχείρισης Βιοποικιλότητας Σκύρου" στο Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, η αρμόδια Διεύθυνση Προστασίας Βιοποικιλότητας, με το έγγραφό της 60089/1915/9.12.2016, εισηγήθηκε την έκδοση της νυν προσβαλλόμενης, "με σκοπό να διασφαλισθεί η προστασία της περιοχής μελέτης μέχρι την έκδοση προεδρικού διατάγματος, με το οποίο θα καθορίζονται οι δραστηριότητες και οι χρήσεις γης ανά ζώνη και θα προσδιορίζονται οι διαχειριστικοί στόχοι για κάθε προστατευόμενη περιοχή". Προκύπτει, κατά συνέπεια, ότι η αρμόδια Διεύθυνση θεώρησε ότι το υποβληθέν Σχέδιο ήταν κατά περιεχόμενο επαρκές για την τεκμηρίωση των κινδύνων για την ακεραιότητα της περιοχής και για την έναρξη της διαδικασίας χαρακτηρισμού της με π.δ. και εκτίμησε ότι έπρεπε να θεσπισθούν μέτρα προστασίας μέχρι την έκδοση του εν λόγω π.δ., μεταξύ των οποίων και το πλησσόμενο από τις αιτούσες μέτρο της απαγόρευσης εγκατάστασης αιολικών σταθμών στις περιοχές προστασίας Α και Β της Σκύρου επί δύο έτη. Για το λόγο, άλλωστε, αυτόν, η Διεύθυνση Προστασίας Βιοποικιλότητας, Εδάφους και Διαχείρισης Αποβλήτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας εξέδωσε - πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης - την απόφαση 40593/1050/29.9.2017, με την οποία εγκρίθηκε η διενέργεια δημόσιου διεθνούς Διαγωνισμού και τα συμβατικά τεύχη αυτού, μεταξύ άλλων, για την «Εκπόνηση ΕΠΜ,

σχεδίων ΠΔ και Σχεδίων Διαχείρισης για τις περιοχές του Δικτύου Natura 2000, στις Περιφέρειες ... Στερεάς Ελλάδας», στην οποία εντάσσεται και η επίδικη. Υπό τα δεδομένα αυτά, είχε εν προκειμένω αρχίσει, κατά την έννοια του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986, η διαδικασία χαρακτηρισμού της περιοχής ως προστατευόμενης με προεδρικό διάταγμα, και είχε πληρωθεί η οικεία προϋπόθεση που θέτει η διάταξη αυτή, η οποία, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα με την κρινόμενη αίτηση, δεν τάσσει, ως προϋπόθεση έκδοσης της υπουργικής απόφασης διετούς ισχύος, την προηγούμενη έκδοση πράξης του Υπουργού Περιβάλλοντος για την ανάθεση εκπόνησης ειδικής περιβαλλοντικής μελέτης [ΕΠΜ] ή ειδικής έκθεσης. Κατά συνέπεια, ο περί του αντιθέτου λόγος, όπως περιγράφηκε στην προηγούμενη σκέψη, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

11. Επειδή, στο Σχέδιο Διαχείρισης Βιοποικιλότητας Σκύρου γίνεται “Γενική περιγραφή οικοσυστημάτων και οικοτόπων” (σελ. 74 επ.), αναφέρονται οι σημαντικοί οικότοποι (σελ. 78 επ.), η κατάσταση διατήρησης και οι απειλές για την περιοχή, μεταξύ των οποίων “τα ανθρωπογενή αναπτυξιακά έργα που σχεδιάζονται στην περιοχή (π.χ. διανοίξεις δρόμων, εγκατάσταση ανεμογεννητριών)” (σελ. 84). Το εν λόγω Σχέδιο περιέχει ειδικό κεφάλαιο περί πανίδας και, στη σελ. 97, αναφέρει ότι το σκυριανό αλογάκι έχει ως φυσικό βιότοπο την περιοχή του Κόχυλα εδώ και αιώνες, ότι η γεωμορφολογία του νότιου τμήματος του νησιού είναι σημαντική και ότι γύρω στα 30 αλογάκια διαβιούν ελεύθερα στο βουνό. Ως προς την ορνιθοπανίδα, αναφέρεται ότι στο νησί της Σκύρου έχουν καταγραφεί 173 είδη πουλιών, εκ των οποίων 53 περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι της οδηγίας 2009/147/ΕΕ (πρώην 79/409), 127 στο Παράρτημα ΙΙ της Σύμβασης της Βέρνης και 94 στο Παράρτημα ΙΙ της Σύμβασης της Βόννης. Κατά το Σχέδιο, 26 είδη θεωρούνται απειλούμενα σε εθνικό επίπεδο και 4 είδη ανήκουν στην κατηγορία SPEC 1 (ήτοι απειλούμενα σε παγκόσμιο επίπεδο). Διαπιστώνεται ότι η Σκύρος είναι σημαντικός τόπος τόσο για την αναπαραγόμενη όσο και τη διερχόμενη ορνιθοπανίδα, κατά την εαρινή και φθινοπωρινή περίοδο, αφού, από τα 173 είδη πουλιών που έχουν καταγραφεί, τα 102 απαντώνται κατά τη μεταναστευτική περίοδο. Η προπεριγραφείσα σημασία της Σκύρου έχει οδηγήσει στη θεσμοθέτηση δύο Ζωνών Ειδικής Προστασίας [ΖΕΠ], μεταξύ των οποίων και αυτής του δικτύου Natura 2000 με την ονομασία “Όρος Κόχυλας”. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο μαυροπετρίτη [*Falco eleonora*], προστατευόμενο μεταναστευτικό γεράκι, το οποίο έχει στη Σκύρο τη μεγαλύτερη αποικία του παγκοσμίως (1044 ζευγάρια - βλ. και σελ. 152 του Σχεδίου, όπου αναφέρεται ότι η αποικία της περιοχής του όρους Κόχυλα αποτελεί τη μεγαλύτερη αποικία του είδους). Τονίζεται ότι “οι αναπαραγόμενοι μαυροπετρίτες στη Σκύρο και τις γύρω νησίδες αντιστοιχούν στο 8,5% του εθνικού πληθυσμού και στο 7% περίπου του παγκόσμιου πληθυσμού” και εκτιμάται ότι “η περιοχή έχει παγκόσμια σημασία για τη διατήρηση του είδους” (βλ. και σελ. 153: η αποικία του Κόχυλα είναι εξαιρετικά σημαντική, αφού από μόνη της υποστηρίζει περισσότερο από το 5% του παγκόσμιου πληθυσμού του είδους). Στη συνέχεια, εξετάζεται η σημασία του νησιού για τα μεταναστευτικά πουλιά, που χρησιμοποιούν

τη Σκύρο ως σταθμό ανεφοδιασμού και ξεκούρασης (σελ. 147), και γίνεται δεκτό ότι, βάσει των πορισμάτων πρόσφατης ορνιθολογικής έρευνας, η περιοχή του Κόχυλα χρησιμοποιείται από τα πτηνά που μεταναστεύουν μέρα (δηλ. τα κατ' εξοχήν είδη "που ανεμοπορούν"), ως ένα είδος "αέρινου ανελκυστήρα" που τους επιτρέπει, αξιοποιώντας τα ανοδικά ρεύματα, να κερδίσουν πολλές εκατοντάδες μέτρα ύψος και κατά συνέπεια πολλά χιλιόμετρα ανέξοδης ενεργειακά πορείας, πριν συνεχίσουν το ταξίδι τους (σελ. 148 / βλ. και σελ. 154: η Σκύρος βρίσκεται στον κύριο άξονα του μελτεμιού που ακολουθούν τα μεταναστευτικά πτηνά και, μάλιστα, σε περίπτωση δυσμενών καιρικών συνθηκών, αποτελεί το μοναδικό καταφύγιό τους στην πορεία από τη Β. Ελλάδα προς την Αφρική). Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του Σχεδίου (σελ. 152), ο μαυροπετρίτης, που είναι το πλέον μελετημένο είδος της ελληνικής ορνιθοπανίδας, είναι το μόνο που έχει μετατοπίσει την περίοδο αναπαραγωγής του κατά 3 μήνες, ώστε αυτή να συμπίπτει με το φθινοπωρινό πέρασμα των μεταναστευτικών πτηνών από τη Μεσόγειο και να μπορεί να προσθέτει στη διατροφή των νεοσσών του, κατά την περίοδο Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου, μεταναστευτικά πτηνά, που αποτελούν άφθονη τροφή, υψηλής περιεκτικότητας σε πρωτεΐνες. Συναφώς, στη σελ. 155 του Σχεδίου αναφέρεται ότι "υπολογίσθηκε ότι το υψόμετρο του Κόχυλα επιτρέπει στους μαυροπετρίτες να έχουν αυξημένη θηρευτική εμβέλεια, δηλαδή να εκμεταλλεύονται για την τροφοληψία τους τον εναέριο χώρο γύρω από τη ΖΕΠ σε ακτίνα μεγαλύτερη των 25 χλμ με ελάχιστη ενεργειακή δαπάνη, κάτι που δεν συμβαίνει σε χαμηλότερα νησιά της ευρύτερης περιοχής". Συμπερασματικά, παρατηρείται ότι "ο συνδυασμός των παραπάνω δομικών και λειτουργικών χαρακτηριστικών των οικοσυστημάτων της ΖΕΠ συνθέτει τον ιδανικό βιότοπο αναπαραγωγής για τον μαυροπετρίτη. Δηλαδή η ύπαρξη σε γεωγραφικά περιορισμένο χώρο, υψηλής διαθεσιμότητας εντόμων, άνοιξη, καλοκαίρι και φθινόπωρο, πάνω από τους βιοτόπους του Κόχυλα, της διέλευσης μεγάλων πληθυσμών μεταναστευτικών πτηνών πάνω και γύρω από τη ΖΕΠ, κατά την περίοδο ανατροφής των νεοσσών, όταν οι ενεργειακές ανάγκες μεγιστοποιούνται, καθώς και η δυνατότητα χρήσης του χώρου αυτού, με χαμηλή ενεργειακή δαπάνη πτήσης, λόγω των ανοδικών θερμικών ρευμάτων και της τοπογραφίας του Κόχυλα, προσφέρουν μοναδικές συνθήκες περιβάλλοντος για την τοπική αποικία του μαυροπετρίτη και δικαιολογούν το εξαιρετικά μεγάλο της μέγεθος". Κατόπιν αυτών, εκτιμάται ότι "σχεδιαζόμενες αναπτυξιακές δραστηριότητες, όπως το μεγάλο αιολικό πάρκο στον Κόχυλα μπορούν να υποβαθμίσουν ανεπανόρθωτα την οικολογική ακεραιότητα του τόπου σε ό,τι αφορά στην υποστήριξη του είδους, με ανεπανόρθωτες συνέπειες για αυτό", στη δε σελ. 164 του Σχεδίου, αναφέρονται τα ακόλουθα: "ως πολύ σημαντική δυνητική απειλή για τη βιοποικιλότητα της Σκύρου θα πρέπει να χαρακτηριστεί η επιδιωκόμενη δημιουργία τεράστιου αιολικού πάρκου αποτελούμενου από 111 ανεμογεννήτριες των 3 MW έκαστη, στον ορεινό όγκο του Κόχυλα, επένδυση που εφόσον υλοποιηθεί θα οδηγήσει σε πολύ σοβαρή υποβάθμιση της φυσικότητας και των οικολογικών λειτουργιών των οικοσυστημάτων του τόπου και παράλληλα θα επιδεινώσει ανεπανόρθωτα την κατάσταση διατήρησης της αποικίας του μαυροπετρίτη. Είναι σαφές ότι μια τέτοια προοπτική θα παραβλάψει

ανεπανόρθωτα την οικολογική ακεραιότητα της περιοχής του Κόχυλα”. Υπό τα δεδομένα αυτά, το Σχέδιο καταλήγει σε πρόταση χαρακτηρισμού της περιοχής ως περιφερειακού φυσικού πάρκου (σελ. 176 επ.), διότι “περιλαμβάνει εκτάσεις μεγάλης οικολογικής και βιολογικής αξίας λόγω του μεγάλου αριθμού σημαντικών ειδών που φιλοξενούν, διακρίνεται για την ποιότητα και ποικιλία των φυσικών και πολιτιστικών της χαρακτηριστικών, ιδίως βιολογικών, οικολογικών, γεωλογικών, γεωμορφολογικών, και αισθητικών και παράλληλα προσφέρει σημαντικές δυνατότητες για ανάπτυξη δραστηριοτήτων που εναρμονίζονται με την προστασία της φύσης και του τοπίου”, και προτείνει τη θέσπιση όρων προστασίας ανά ζώνες (σελ. 180 επ.), με “διαβάθμιση καθεστώτων προστασίας εντός της περιοχής μελέτης”, η οποία θα γίνει “με γνώμονα την αποτελεσματική προστασία των στοιχείων της βιοποικιλότητας της περιοχής και παράλληλα την ανάγκη συνέχισης των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που εδώ και χιλιετίες έχουν συμβάλλει στη διαμόρφωση και διατήρηση της εξαιρετικής φυσικής κληρονομιάς της Σκύρου” (σελ. 185). Βάσει του κριτηρίου αυτού, στη “Ζώνη Α Προστασίας της Φύσης, ... ισχύουν οι πιο αυστηρές ρυθμίσεις, περιλαμβανόμενων περιορισμών στην εγκατάσταση υποδομών και στην ανάπτυξη οχλουσών δραστηριοτήτων”, ενώ “Στη Ζώνη Β Υψηλής προστασίας, προτείνεται ... διαβάθμιση προστασίας, όρων και απαγορεύσεων (υποζώνες). Εντός της ζώνης αυτής θα ισχύει διαβάθμιση όρων και ρυθμίσεων προκειμένου να αποτραπεί η ανάπτυξη ασύμβατων με τους στόχους διατήρησης αναπτυξιακών δραστηριοτήτων (π.χ. σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ή άλλων βιομηχανικής κλίμακας παρεμβάσεων και υποδομών), με ταυτόχρονη ενθάρρυνση της διατήρησης ανάπτυξης παραδοσιακών και ήπιων αγροτικών και κτηνοτροφικών δραστηριοτήτων, καθώς και δράσεων περιβαλλοντικής ενημέρωσης... Στην κατεύθυνση αυτή θα ενθαρρυνθεί η υλοποίηση των προτάσεων των σχεδίων δράσης βοσκοτόπων, υγροτόπων, ενδημικών φυτών, σφενδαμιού και τουρισμού, καθώς και των σχετικών πιλοτικών δράσεων του προγράμματος Life, στους τομείς της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και του τουρισμού” (σελ. 188). Μέρος της Ζώνης Β αποτελεί η Περιοχή Β1, χαρακτηριζόμενη ως βιότοπος του σκυριανού αλόγου και ενδιαίτημα τροφοληψίας του μαυροπετρίτη (βλ. χάρτες 10, σημαντικών ενδιαιτημάτων πανίδας και χλωρίδας, και 12, προτεινόμενων ζωνών προστασίας), στην οποία απαγορεύεται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων.

12. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση παρίσταται μη νόμιμη και ακυρωτέα, διότι προέβη σε κατηγοριοποίηση των περιοχών προστασίας που δεν αντιστοιχεί προς αυτήν του ν. 1650/1986, όπως ισχύει. Ειδικότερα, οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση α/ καθορίζει Ζώνη Υψηλής Προστασίας, ενώ τέτοια κατηγορία προστατευόμενων περιοχών δεν υφίσταται στο άρθρο 19 του ν. 1650/1986, και β/ δεν διευκρινίζει σε ποιά υποκατηγορία των περιοχών «Προστασίας Οικοτόπων και Ειδών» (ΕΖΔ, ΖΕΠ ή ΚΑΖ) του άρθρου 19 παρ. 4 του ν. 1650/1986 κατατάσσεται η υποπεριοχή Β1 της Ζώνης Β «Ζώνη Προστασίας Οικοτόπων και Ειδών» και ιδιαίτερα το τμήμα της που κείται

εκτός της θεσμοθετημένης περιοχής Natura υπό στοιχεία GR2420006 «Σκύρος: Όρος Κόχυλας». Περαιτέρω, οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλόμενη κατ' ουσίαν επεκτείνει την ως άνω περιοχή Natura και σε γειτονική, νοτίως αυτής, περιοχή και δημιουργεί νέα, μείζονα, περιοχή Natura υπό στοιχείο B1, χωρίς να έχει προηγηθεί γνώμη της «Επιτροπής Φύση 2000», κατά παράβαση του άρθρου 4 Κεφ. Α περ. 4 της ΚΥΑ 33318/3028/11.12.1998 «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιατημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Β' 1289), που ορίζει ότι: «Με κοινή Απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και ΠΕΧΩΔΕ μετά από γνώμη της "Επιτροπής Φύση 2000" και ενδεχομένως γνώμη των Υπουργών Εξωτερικών ή/και Εθνικής Άμυνας, είναι δυνατόν να αναπροσαρμόζεται ο εθνικός κατάλογος ... Το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ προβαίνει στη συνέχεια σε πρόταση προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για αναπροσαρμογή του εθνικού καταλόγου». Τέλος, οι αιτούσες επικαλούνται την «Αναθεώρηση εθνικού καταλόγου περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου Natura 2000» [ΚΥΑ 50743/11.12.2017 (Β' 4432)], που εκδόθηκε μετά γνώμη της «Επιτροπής Φύση 2000», όπου περιελήφθησαν η περιοχή GR2420006 «Σκύρος: Όρος Κόχυλας», καθώς και η υποπεριοχή B4 της προσβαλλόμενης απόφασης, όχι όμως και όλη η υποπεριοχή B1 (τμήμα της οποίας αποτελεί η GR2420006), και υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κατέστησε, αυθαίρετα και κατά παράβαση του άρθρου 4 της προαναφερθείσης ΚΥΑ 33318/3028/1998, το σύνολο της υποπεριοχής B1 της Σκύρου, ΕΖΔ του δικτύου Natura και ΖΕΠ.

13. Επειδή, όλοι οι ως άνω λόγοι είναι αβάσιμοι. Κατ' αρχάς, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποτελεί ούτε υποκαθιστά την πράξη χαρακτηρισμού και κατηγοριοποίησης περιοχών βάσει των διακρίσεων του άρθρου 19 του ν. 1650/1986, αλλά καθορίζει προσωρινά, κατ' επίκληση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986, όρους και περιορισμούς για επεμβάσεις και δραστηριότητες που είναι δυνατόν να έχουν βλαπτική επίδραση σε περιοχές της Σκύρου. Συνεπώς, οι ζώνες στις οποίες καθορίζονται, βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης, όροι και περιορισμοί "για την προστασία, διατήρηση και διαχείριση" της φύσης δεν απαιτείται να αντιστοιχούν προς το χαρακτηρισμό των περιοχών του άρθρου 19 του ν. 1650/1986. Ως εκ τούτου, δεν πάσχει η προσβαλλόμενη απόφαση, ακόμη και υπό την εκδοχή ότι οι Ζώνες στις οποίες αφορούν οι περιορισμοί δεν στοιχούν, κατά την ονομασία τους, απόλυτα προς τους χαρακτηρισμούς του άρθρου 19 ν. 1650/1986. Για τους αυτούς λόγους δεν απαιτείτο να αντιστοιχισθεί η Ζώνη B1 προς συγκεκριμένη υποκατηγορία (ΕΖΔ, ΖΕΠ ή ΚΑΖ) του άρθρου 19 παρ. 4 του ν. 1650/1986. Επιπλέον, δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του προμνησθέντος άρθρου 4 Κεφ. Α περ. 4 της ΚΥΑ 33318/3028/1998 (Β' 1289), εφόσον, στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη δεν εχώρησε "ανακαθορισμός" του εθνικού καταλόγου των περιοχών Natura, ούτε ένταξη νέας περιοχής στο εν λόγω δίκτυο, ως ΕΖΔ ή ΖΕΠ. Εξάλλου, το γεγονός ότι θεσπίζεται απαγόρευση εγκατάστασης αιολικών σταθμών στην ευρύτερη περιοχή B1 - η οποία απαρτίζεται από μία μεγάλη έκταση,

υπό στοιχεία GR2420006, εντεταγμένη στο δίκτυο Natura, και από μία όμορη, μικρότερη, μη εντεταγμένη στο δίκτυο αυτό - δεν καθιστά την πλησόμενη ρύθμιση αυθαίρετη. Και τούτο διότι η προσβαλλόμενη βασίζεται στο Σχέδιο Διαχείρισης Βιοποικιλότητας [βλ. έγγραφο απόψεων ΥΠΕΝ/ΔΝΕΠ/35109/2154/20.6.2018 προς το Δικαστήριο], στο οποίο επαρκώς τεκμηριώνεται ότι υπάρχει ανάγκη προστασίας τόσο του βιότοπου φωλιάσματος του μαυροπετρίτη (Ζώνη Α, υψηλής προστασίας), όσο και του βιότοπου για το σκυριανό αλογάκι και, ιδίως, του βιότοπου τροφοληψίας του μαυροπετρίτη (περιοχή Β1, η οποία εφάπτεται της Ζώνης Α). Ειδικότερα, στο Σχέδιο Βιοποικιλότητας γίνεται δεκτό ότι ο μαυροπετρίτης αναπτύσσει, σε μεγάλη εμβέλεια, θηρευτική δραστηριότητα, ότι η επίμαχη περιοχή τροφοληψίας, λόγω των ανοδικών θερμικών ρευμάτων και της τοπογραφίας του όρους, εκτείνεται σε ακτίνα πολλών χιλιομέτρων πάνω από το βιότοπο του Κόχυλα και γύρω από τη ΖΕΠ (άρα, είναι κατά τι ευρύτερη αυτής) και ότι εκεί δημιουργούνται μοναδικές συνθήκες περιβάλλοντος, πρωτίστως για την ανατροφή των νεοσσών του μαυροπετρίτη, όπως αναλυτικώς περιγράφηκε στην προηγούμενη σκέψη. Ακριβώς λόγω του εξαιρετικά μεγάλου αριθμού ατόμων του μαυροπετρίτη στη Σκύρο και της παγκόσμιας σημασίας της τοπικής αποικίας του, νομίμως και εντός των ορίων της εξουσιοδότησης του άρθρου 21 παρ. 9 του ν. 1650/1986 ελήφθησαν μέτρα προστασίας του είδους στην περιοχή τροφοληψίας του, όπως η απαγόρευση εγκατάστασης και λειτουργίας αιολικών σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, η οποία θεσπίσθηκε προκειμένου να αποτραπούν, μέχρι την έκδοση του π.δ. προστασίας, η διατάραξη της “οικολογικής ακεραιότητας” του τόπου “σε ό,τι αφορά στην υποστήριξη του είδους” και η “δυσνητική απειλή” για τη βιοποικιλότητα της Σκύρου και την οικολογική ακεραιότητα της περιοχής του όρους Κόχυλα.

14. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.